

ईक्वेटर पहल मामला अध्ययन

मानव, प्रकृतिरि सुदृढ समुदायका लागि स्थानीय स्थानीय विकास
समाधानहरु

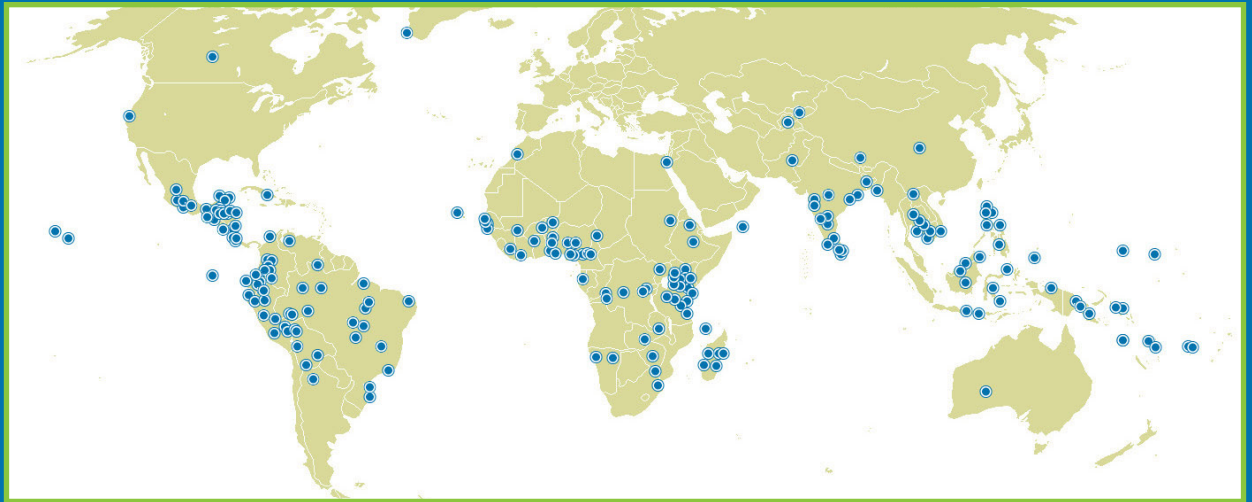
संयुक्त राष्ट्र विकास कार्यक्रम (UNDP) ईक्वेटर पहल मामला अध्ययन शृंखला

संसार भरका स्थानयि र आदवासी समुदायहरु मानव र प्रकृतिको हति गर्ने नवप्रवर्तनात्मक दगिो समाधानतरफ अघि बढी रहेका छन् । यस्ता पहलकदमीहरु कसरी विकसिति भए, तनीहरुको प्रभाव व्यापकता कति छ र समयसगै तनीहरु कसरी परिवर्तन हुन्छन् भन्ने पूरण कथा देखाउने केही समिति प्रकाशन तथा मामला अध्ययनहरु मात्र छन् । अझै कमैले ले यी कथाहरु समुदायमा काम गर्नेहरुसंग मलिर भाष्य नरिमाण गर्ने जमर्को गरेका छन् । इक्वेटर पहलले त्यो खाडललाई पूरतगिर्ने लक्ष्य राखेको छ । यही कारणले यो मामला अध्ययन वजिता प्रतनिधिहरूसंगको सहकार्य मार्फत तयार गरिएको हो । उनीहरुको आवाज र अनुभवहरूलाई पूरण रूपमा समावेश गरी आ-आफ्ना क्षेत्रमा स्थानीय अभ्यासलाई अघि बढाउन गरेका प्रयासहरूलाई देखाउनु यस अध्ययनको मुख्य उद्देश्य हो ।

UNDP ईक्वेटर पहलले, नर्वेजियन एजेन्सी फर डेभलपमेन्ट कोअपरेसन (NORAD) र जर्मन संघीय आर्थिक सहयोग र विकास मन्त्रालय (BMZ) को आर्थिक सहयोगमा, २०२३ मा १० देशका १० उत्कृष्ट स्थानीय तथा आदवासी समुदायहरूलाई ईक्वेटर पुरस्कार प्रदान गरेको छ । वजिताहरूले जैविक विविधताको हरास र जलवायु परिवर्तनको सामना गर्न नवीन

प्रकृतिमा आधारित समाधानहरू प्रस्तुत गरेका छन् । १० देशका ५०० भन्दा बढी मनोनित समूहहरूमध्येबाट चयन गरिएका वजिताहरूलाई नोभेम्बर ७ मा, COP28 मा जैविक विविधता र जलवायु परिवर्तन वार्ताको तयारीको क्रममा, भर्चुअल रूपमा आयोजित एक उच्च-प्रोफाइल कार्यक्रममा सम्मानित गरियो । यो कार्यक्रम विश्वव्यापी जैविक विविधता र जलवायु नीतिमा प्रकृति-आधारित समाधानहरूको महत्व बढाउन आयोजना गरिएको तीनदनि भर्चुअल कार्यक्रम शृंखला "नेचर फर लाइफ हब" (Nature for Life Hub) को एक अंश थियो । वजिताहरूले हरितगृह ग्यास उत्सर्जनलाई कम गर्न, समुदायहरूलाई जलवायु परिवर्तनसँग अनुकूलन गर्न सहयोग गर्न, र नव हरित अर्थतन्त्र सृजना गर्न वन, कृषि, समिसार, समुद्री पारस्थितिकी प्रणाली, र जैविक विविधताको दगिो रूपमा संरक्षण, पुनर्स्थापना, र व्यवस्थापन गर्न सहयोग गरिरहेका छन् ।

नमिन मामला अध्ययन विकसिति भैरहेको शृंखलाको एउटा हसिसा हो । दगिो विकास लक्ष्यहरू (SDGs) पराप्त गर्न आवश्यक प्रकृतिमा आधारित समाधानहरू वसितार गर्न आवश्यक नीति संवादलाई प्रेरित गर्नका लागि अनुमोदित उत्कृष्ट अभ्यासहरू यसमा समेटिएका छन् ।

परियोजना सारांश

टेरंगर च्यारटी नेपाल (टीसीएन) एक स्थानीय स्तरमा संचालित संस्था हो, जसले उत्तरी नेपालको समानाका दुर्गम हिमाली समुदायहरू समागाउँ र साम्दोमा खाद्य सुरक्षा र जीविकोपार्जन सुधार गर्ने उद्देश्य राखेको छ। यो संस्थाले वाली विधिकरण र दगिो वाली व्यवस्थापनका साथै खाद्य सुरक्षाका लागि बायो क्लाइमेटिक पासभि सोलार हरतिगृहहरू प्रवर्धन गर्छ । टीसीएनले महिलाको सशक्तिकरणलाई प्रोत्साहन गर्दै, रजस्वला स्वास्थ्य र सरसफाइ सम्बन्धी सचेतना फैलाउने, मार्गदर्शन प्रदान गर्ने, तथा महिला शिक्षा र आय आर्जनलाई प्रोत्साहन गर्न साक्षरता र व्यावसायिक विकास कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्दछ। टीसीएनले यस क्षेत्रका महिलाहरूको आय वृद्धि गर्नका लागि एक क्यानाडियन लक्जरी चिया कम्पनीसँगको साझेदारीमा मूल्य शृंखला (Value Chain Project) परियोजना सफलतापूर्वक विकास गरेको छ। समुदायका महिला सदस्यहरूले ३५५० मटिर उचाइमा रहेको समागाउँबाट उच्च हिमाली जङ्गली गुलाबको फल टपिने र प्रशोधन गर्ने कार्य गर्छन्। ती फलहरू उत्तर अमेरिकामा उच्चस्तरीय औषधीय चियाका रूपमा बिक्री गरिन्छ। यस सफलतामा आधारित रही, टीसीएनले आफ्नो कृषिमूल्य शृंखला परियोजनाहरू(Value Chain Project) वसितार गर्दै समागाउँमा १५ वटा प्रारम्भिक नरिमाण गर्‍यो र २०२२ मा समागाउँ र साम्दो दुबै स्थानमा थप ४७ वटा हरतिगृह नरिमाण गर्‍यो।

यस दस्तावेजको नक्सामा देखाइएका समाना र सम्बन्धित जानकारीको चर्चरण र प्रयोग तुरुट्रिहति हुने ग्यारेन्टी गरिएको छैन, न त यसले संयुक्त राष्ट्रसंघद्वारा आधिकारिक स्वीकृति वा मान्यता दनिन्छ

महत्वपूर्ण जानकारीहरू

Equator (इक्वेटर) पुरस्कार विजिता स्थापना
२०२३ २०१८

ठेगाना

समागाउँ र साम्दो, नुब्री उपत्यका, संधीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपाल

लाभग्राही

४८० प्रत्यक्ष लाभग्राही ; ११३ अप्रत्यक्ष लाभग्राही

वर्षियगत क्षेत्र

दगिो कृषि खाद्य सुरक्षा; दगिो जविकोपार्जन; महिला सशक्तिकरण

कार्य क्षेत्र

जलवायुमैत्री कृषि, हरति उदम, महिला समूह

समेटीका दगिो विकास लक्ष्यहरू

इक्वेटर प्राइज २०२३ विजिता फलिम

पृष्ठभूमि सन्दर्भ

सामगाउँ र साम्दो समुदाय अझै पनि बाहिरी संसारबाट टाढा र दुर्गम भए पनि यहाँ चाँडै परिवर्तनहरू भइरहेका छन्, र तीनदेखि चार वर्षभित्र नरिमाण हुने सडकले यहाँको जीविकोपार्जन र जीवनशैलीमा परिवर्तनलाई तीव्र बनाउनेछ। प्रायःजसो, आधुनिकताको आफ्नै फाइदा र बेफाइदा हुन्छ। टेम्गर च्यारटिले पश्चिमी राष्ट्रहरूले गरेका गलतहिरुलाई नदोहोराई मानव विकास र जैविक विविधता, सांस्कृतिक सम्पदा संरक्षण, आय आर्जन, महिला सशक्तिकरण, जलवायु परिवर्तन रोकथाम र अनुकुलनका लागि प्रकृतिमा आधारित र दगिो समाधान सहितको विकासको बाटोमा लाग्न समुदायहरूलाई साथ दनिन्छ।

मार्गट क्लाभियर, कार्यक्रम संयोजक, टेम्गर च्यारटि नेपाल

उत्तरी नेपालको १,४०० देखि ८,१६३ मिटर उचाईमा अवस्थित वकिट भूदृश्य नुबरी उपत्यका अग्ला हिमाल, हिमनदी र खोला नालाहरूले भरिपूर्ण छ। यस उपत्यका र आसपासका टाकुराहरूमा ३९ प्रजातिका स्तनधारी जनावर, २०१ प्रजातिका चरा, र करिब २,००० प्रजातिका फूल फलने वरिवाहरू पाइन्छ। बौद्ध र अधिवासी संस्कृतिमा यस उपत्यकालाई “बेयुल” (तबिबती भाषामा) अर्थात् लुकेको उपत्यका भनिन्छ। आठौँ सताब्दिका बौद्ध गुरु पद्मशंभव (तबिबतमा गुरु रम्पिछेका रुपमा परिचित)ले नुबरी सहित ५ वटा लुकेका उपत्यकाहरू पत्ता लगाएका थिए। यी उपत्यकाहरूमा बौद्ध धर्मलामावीहरू दवन्दका बेला सुरक्षित ठाउँका रुपमा शरण लिन सक्थे। उनै गुरुका कृपाले यस वशिष्ट ठाउँमा बौद्ध संस्कृति १००,००० गुणाले फस्टाएको मानिन्छ।

नुबरी उपत्यकामा जैविक विविधताको सम्मान गर्ने संस्कृति जोगाइएको छ। यहाँ जनावरहरू मारे तथा प्राकृतिको विनाश गरे (जस्तै रुख काटे) रोग र दवन्द जस्ता खराब कर्म भोग्नुपर्छ भन्ने जनविश्वास छ। आज प्रकृतिप्रतिको यस्ता मूल्यमान्यताहरूले थुप्रै चुनौतीहरू भोगिरहेका छन् तर पनि सांस्कृतिक इतिहासमा यसले गहिरो रूपमा जरा गाडेको छ।

उपत्यकाको टाढाका क्षेत्रहरूमा सामागाउँ र साम्दो जस्ता दुर्गम गाउँहरू छन्। तबिबतको सीमा नजिकको दुर्गम स्थानमा रहेका र सडक संजालले नजोडिएका यी गाउँहरूमा पुग्नको लागि पाँचदेखि छ दिनको कठिन पैदल यात्रा गर्नुपर्छ। ३,५५० र ३,९०० मिटरको उचाइमा त्यहाँका समुदायहरूले प्रतिकूल मौसम र जलवायु परिवर्तनको असरले नमित्याएका चुनौतीहरू झेलिरहेका छन्।

तबिबती भाषा बोल्ने सामागाउँ र साम्दोका समुदाय आफूलाई भोटे भनेर चिनाउँछन्। उनीहरूको जीविका, परम्परा, र ज्ञान वरपरका उच्च

पहाडी भूगोलसँग गासिएको छ। संसारको आठौँ उच्चतम शिखर ८,१६३ मिटर उचाइमा अवस्थित मनास्लु हिमाल यसै क्षेत्रमा पर्छ। परम्परागत शैलीको कृषि-पशुपालन गर्ने यहाँका समुदाय जौ र आलु खेती गर्दछन् र दुध र ऊनको लागि धाक र जोकपे (गाई र याकको कुरसब्रीड) पाल्ने गर्छन्। यसप्रकार उत्पादित वस्तुहरू अन्य आवश्यक उपभोग्य वस्तुहरूसँग साट्छन्। जाडोमा तापक्रम -२० डिग्री सेल्सियससम्म घट्ने खालको कठिन मौसमले गर्दा यस क्षेत्रमा कृषि उत्पादन बैशाखदेखि भदौसम्म दुई बालीमा मात्र गर्न सीमित छ।

दुई दशकमा अप्रत्याशित परिवर्तनहरू आएका छन्। नुबरी उपत्यकाबाट कठिन जनजीविका, वशिव्यापीकरण र जलवायु परिवर्तनका थप नकारात्मक प्रभावहरूका कारण काठमाडौँ र पश्चिमी देशहरूमा आर्थिक अवसर र राम्रो शिक्षा खोज्दै ठूलो संख्यामा पुरुष र बालबालिका पलायन भएका छन्। यो आप्रवासनले घरायसी काम, कृषि र सामुदायिक कार्य, र जीविकोपार्जन जस्ता थुप्रै जमिमेवारी नभईरहेका सामागाउँ र साम्दोका महिलाहरूलाई थप बोझ पुर्याएको छ। हालसालै भोगेको खाद्य असुरक्षाले गाउँलेहरू खाद्यान्नको लागि अन्य टाढाका शहरहरूमा नरिभर हुन बाध्य छन् र यसले मूल्यवृद्धि पनि गरेको छ। कोभिड-१९ महामारीले यी चुनौतीहरूलाई अझ जटिल बनायो, लकडाउन र सडक अवरोधहरूले साम्दो र सामागाउँको आर्थिक अवस्था र जीविकालाई थप जोखिमपूर्ण बनायो।

यी समस्याहरूको प्रत्युत्तरस्वरूप, टेम्गर च्यारटि नेपाल (टीसीएन) ले समुदायलाई प्राथमिकता दिई विकासलाई सांस्कृतिक संरक्षण, मानव कल्याण र वातावरणीय संरक्षणसँग जोड्ने समाधानहरू खोज्नका लागि एक अभियान सुरु गर्‍यो। (टीसीएन) ले नुबरी उपत्यकाको प्राकृतिक वातावरणलाई प्राथमिकता दिई यहाँको खाद्य र पोषण सुरक्षा, शिक्षा र आर्थिक अवसरहरूलाई सम्बोधन गर्छ।

“हामी हाम्रो कामलाई प्रकृतिसँगको आपसी नरिभरताको रूपमा हेर्छौं। हामी बौद्ध दर्शनको आपसी नरिभरता (Interdependence) बाट प्रेरित छौं, जसमा मानव जातिसबै प्राणीहरू र वस्तुहरूलाई जोड्ने एउटा संजालको हिसा हो। कारण र प्रभावको यस आपसी जालोको अंशको रूपमा, प्रकृतिलाई कुनै हानी नगरी बरु रक्षा र पुनरुत्थान गर्ने प्रकृतमि आधारित समाधानहरू अपरहार्य छ। यसतो समाधानले मानव र सबै प्राणीहरूको कल्याण गर्छ। ‘अहिसा’ र ‘करुणा’ प्रकृतिसँग सम्बन्धित योजना नरिमाण गर्न अपनाइने मुलमन्त्र हो।”

— योंगे मडिग्युर रनिपोचे, संस्थापक, टेर्गर च्यारटी नेपाल

अवधारणा र संरचना

सन् २०१८ मा तबिबती शिक्षक र बौद्ध धर्मका गुरुद्वारा स्थापना गरिएको टेर्गर च्यारटी नेपाल (टीसीएन) ले आफ्नो स्थापना कालदेखि नै समुदायलाई सहयोग गर्न केन्द्रित उद्देश्यलाई अघि सारेको छ। यो संस्थाले शिक्षा, स्वास्थ्य, वातावरण र सामाजिक सेवामा काम गर्दै दुरगम हिमाली समुदायहरूलाई दगिो विकास, सामाजिक कल्याण र सशक्तिकरणका लागि आवश्यक सीपहरू प्रदान गर्दछ। यसको उद्देश्य वातावरणको रक्षा गर्नु, जलवायु परिवर्तनको प्रभाव कम गर्नु र जीविकोपार्जन सुधार गरेर सबै खाले जीवनक कठिनाईहरू कम गर्नु हो। संस्थाले परम्परागत पारस्थितिक ज्ञान (Traditional Ecological Knowledge / TEK) र आदवाशी अभ्यासहरूलाई हालका नवीनतम अभ्यासहरूलाई जोडेर समुदायहरूलाई सांस्कृतिक प्रवर्धन र समग्र विकास गर्ने प्रभावकारी दगिो विकासका समाधानहरू अपनाउन सहयोग गर्दछ। विशेष रूपमा, संस्थाले महिलाहरूको सहभागितामा जोड दँदै उनीहरूसँग साझेदारी गरेर काम गर्दछ।

टीसीएन नेपालमा आधिकारिक रूपमा दर्ता भएको गैरसरकारी संस्था (एनजीओ/NGO) हो। संस्थामा ६ जना फुलिड कर्मचारी र काठमाडौंमा एकजना प्रशासनिक कर्मचारी सहित ७ जना समावेश छन्। लैङ्गिक समानतामा प्राथमिकता दिएर संस्थाले पाँच महिला र तीन पुरुष सहितको समावेशी र सन्तुलित कर्मचारी टोली नरिमाण गरेको छ। संस्थाको बोर्डमा सामागाउँ र साम्दोका हिमाली गाउँका नौजना सदस्यहरू छन्। परियोजना समुदायहरूसँगको परामर्श र आवश्यकताका मूल्यांकनका आधारमा बोर्डबाट स्वीकृत गरी तर्जुमा गरिन्छ। टीसीएनका संयोजकले बोर्डमा वचिरहरू प्रस्ताव गर्छन्, र बोर्डसँग ती प्रस्तावहरूमा छलफल गर्ने, संशोधन गर्ने, वा अस्वीकार गर्ने अधिकार हुन्छ। अगाडि बढ्ने परियोजनाहरूले कोष संकलनमार्फत वित्तीय स्रोत पाउँछन्। यसका लागि संस्थाले दीर्घकालीन साथ र सहयोगका लागि उद्देश्य मिल्ने दाताहरूसँग विश्वासिलो साझेदारी नरिमाण गरेको छ।

स्थानीय चुनौतिहरू

खाद्य असुरक्षाको जोखिम

नुबरी उपत्यकाका ग्रामीण समुदायहरूले वशिष रूपमा चुनौतीपूर्ण जीवनयापनको सामना गर्नुपर्छ, जसले यस क्षेत्रको खाद्य आपूर्तिमा असर पुर्‍याउँछ। यो क्षेत्रको प्रतिकूल जलवायुका कारण जाडोयाममा तापक्रम माइनस २० डिग्री सेल्सियससम्म झर्छ। फलस्वरूप, बैशाखदेखि भदौसम्म दुईवटा मात्र मुख्य बालीहरू प्रभावकारी रूपमा उत्पादन गर्न सकिन्छ। खाद्य सुरक्षा जटिलता संगै, जलवायु परिवर्तन यस क्षेत्र र सम्पूर्ण हिमाली क्षेत्रभरि वशिषका अन्य भागहरूको तुलनामा २.५ गुणा छिटो भइरहेको छ। जलवायु परिवर्तनका कारण हिमनदीहरू पग्लिनु, घाँसेमैदानहरू सुक्नु थाल्नु, अनियमिति मौसम देखिनु र थप अप्रत्यासित मनसुनहरू जस्ता प्रभाव देखा पर्न थालेका छन्। यसले कृषि उत्पादनलाई असर गर्छ र कहिलेकाहीँ बालीनाली नष्ट हुने अवस्था समेत सर्जना गर्दछ।

तरकारीजस्ता खाद्य वस्तुहरू अन्य क्षेत्रबाट आयात गर्नु पर्ने चुनौतीपूर्ण छ। साम्दो र सामागाउँजस्ता दुर्गम समुदायहरूको सवारी साधनको पहुँच

छैन। नुबरी उपत्यका नजिकको सवारी साधनको पहुँच मार्गबाट कम्तिमा पाँचदेखि दैनिक पैदल यात्राको दूरीमा छ। यस क्षेत्रमा पुग्ने एकमात्र प्रभावकारी तरिका चार्टर्ड हेलिकप्टर हो, जुन स्थानीय बासिन्दाको पहुँचमा छैन। यसकारण गाउँहरूमा सामान र आवश्यक वस्तुहरू ल्याउन अत्यन्त महँगो पर्छ।

खाद्य असुरक्षा र कठिन जीवनयापनले हिमाली गाउँहरूमा बसाई झर्ने अनिश्चिति बनाउँछ। नेपाल वशिषका गरबि र कम वकिसति देशहरूमा पर्छ। यहाँको करिब एक चौथाई जनसंख्या दैनिक ०.५० अमेरिकी डलरभन्दा कममा जीवन नरिवाह गर्छन्। पाँच वर्ष मुनिका करिब ३६ प्रतिशत बालबालिका कुपोषणका कारण बाँठिएका छन्, र २५ प्रतिशत कुपोषित छन्। मृत्युदर उच्च छ र दुर्गम हिमाली गाउँहरूमा मानसिहरू सामान्य रोगहरूकै कारण ज्यान गुमाउँछन्।

जीविकोपार्जनका अवसरहरूको अभाव र ग्रामीण महिलाहरूमा यसको प्रभाव

पछिल्लो दुई दशकमा नुबरी उपत्यकाको आर्थिक परिदृश्यमा उल्लेखनीय परिवर्तनहरू देखिएका छन्। वशिषव्यापीकरण र जलवायु परिवर्तनजस्ता समस्याका कारण जीवनयापनका चुनौतीहरू तीव्र बनेका छन्। यसले गर्दा परिवारहरूलाई थप समस्यामा पारेको छ। गाउँका पुरुष र बालबालिका आर्थिक अवसर र शिक्षा खोज्दै अन्यत्र जाने क्रम तीव्र बनेको छ। अहिले नेपालको झण्डै ६३ प्रतिशत वयस्क पुरुषहरू आफ्नो घर गाउँबाहिर बसोबास गर्छन्। यो जनसङ्ख्याको बहुरिगमनले परम्परागत जीविकोपार्जन प्रणालीमा गहिरो प्रभाव पारेको छ। गाउँमा बाँकी रहेका महिलाहरूलाई घरपरिवारका जम्मेवारी, कृषि कार्य, सामुदायिक कर्तव्य, र जीविका व्यवस्थापनको भारी बोक्नु बाध्य बनाएको छ।

महिलाहरूका लागि सीमिति स्रोत र जीविकोपार्जन विकल्पको समस्या तब

झर्ने जटिल बन्यो, जब वदिशमा काम गर्ने पुरुषहरूले पठाएका रेमिटियन्स छ महिनामै सकिन्छ। रेमिटियन्स अपुग हुँदा महिलाहरूले सातामा सातै दिन, दैनिक १४ देखि १९ घण्टासम्म न्यूनतम वा कुनै अतिरिक्त आयबना काम गरेर घरधनदा चलाउनुपर्छ। यसले महिलाहरू र वृद्धहरूलाई झर्ने जोखिमपूर्ण अवस्थामा पुर्‍याएको छ। कोभिड-१९ महामारीको हालसालैको प्रकोप, त्यसपछिको लकडाउन र अवरोधहरूले समुदायले सामना गरिरहेका चुनौतीहरूलाई थप गहिरो बनाएको छ। यस संकटले चरम खाद्य अभाव र आय असुरक्षालाई नम्त्याएको छ। कोभिड-१९ संकटपछि रोजगारी गुमाएकाले र आर्थिक मन्दीका कारण सामागाउँ र साम्दोका बासिन्दाहरू थप जोखिममा परेका छन्। यी समुदायहरूको अस्तित्व नै संकटमा परेको छ।

तीव्र रुपमा भैरहेको जलवायु परिवर्तन

हिमालयमा जलवायु परिवर्तनको गति चिन्ताजनक रूपमा बढिरहेको छ। हिमालयका हिमनदीहरू वशिवको औसतभन्दा छिटो पग्लिरहेका छन्। यसले तलका क्षेत्रहरूको पानी आपूर्ति र मौसम प्रणालीमा गम्भीर असर पार्छ। द्रुत गतिमा बढ्दो तापक्रम र अनियमित मौसमले कृषि उत्पादनमा अवरोध पुर्याउँदा स्थानीय समुदायहरूको खाद्य सुरक्षामा थप संकट ल्याएको छ।

बढ्दो तापक्रमले उच्च पहाडी घाँसेमैदानहरू सुकाउने जोखिम ल्याउँछ, जसले हिमाली पारिस्थितिकी लागि महत्त्वपूर्ण याकहरूको अस्तित्वलाई संकटमा पार्दछ। याकले यस क्षेत्रको प्रतीकात्मक जनावरका रूपमा चिनिन्छ। उच्च पहाडी घाँसेमैदानहरूलाई सन्तुलित राख्न “प्राकृतिक घाँस काट्ने” भूमिका याकहरूको हुन्छ। घाँसेमैदानहरू हिमालयका प्रमुख कार्बन भण्डारण क्षेत्र र बहिर्जन वनस्पति र जनावरहरूको आवास स्थल

जैविक विविधता संकट

बढ्दो तापक्रमले हिमाली क्षेत्रको जैविक विविधतालाई खतरामा पारेको छ र घट्दो वासस्थानका कारण धेरै प्रजातिको जनावरहरू लोप हुने अवस्थामा पुगेका छन्। पग्लिरहेका हिमनदी र हडिँले महत्त्वपूर्ण वासस्थानलाई खतरामा पारेका छन्। यस क्षेत्रमा पाइने हिम चितुवा (*Panthera uncia*)लाई अन्तर्राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण संघ (IUCN) ले संकटासन्न(Endangered) प्रजातिको रूपमा वर्गीकृत गरेको छ। त्यस्तै, झारल (*Hemitragus jemlahicus*), जसलाई संरक्षणमा नरिभर वर्गीकृत गरिएको छ, र अल्पाइन कस्तुरी मृग (*Moschus chrysogaster*), जसलाई संकटासन्न” प्रजातिको रूपमा वर्गीकृत गरिएको छ। वासस्थानको कमीका कारण यी प्रजातिहरू संख्यात्मक गरिवीको जोखिममा छन्। जलवायु परिवर्तनका कारण स्थानिय रूखहरू उच्च पहाडका जंगली फूलहरू र उच्च हिमाली जडीबुटीहरू कम हुँदै जाने खतरा बढेको छ।

मानव क्रियाकलापले पनि जैविक विविधताको क्षतिलाई थप गम्भीर बनाइरहेको छ। यारसागुम्बा (*Cordyceps sinensis*) को अत्यधिक सङ्कलनले वगित पाँच वर्षमा यसको संख्यामा व्यापक गरिवी आएको छ। यारसागुम्बा ३,५०० मिटरभन्दा माथिका घाँसे मैदानमा पाइने झुसलिकरि हो जसको यौनशक्तिबिधक र रोग प्रतिरक्षक औषधि बनाउनका लागि चिनियाँ बजारमा उच्च मागमा रहेको छ। उच्च हिमाली समुदायहरूले ठूलो मात्रामा सङ्कलन गरी बिक्री गर्दै आएको यारसागुम्बा अत्यधिक सङ्कलन र जलवायु परिवर्तनका कारण संकटमा परेको छ। उच्च हिमाली क्षेत्रका पारिस्थितिकी प्रणाली र समुदायको जीवनयापनमा पनि यसले गम्भीर असर पारेको छ।

नेपालमा बढ्दो पर्यटनसँगै फस्टाएको नरिमाण उद्योग र दाउराको बढ्दो मागले तीव्र वन वनाशको अवस्था सृजना गरेको छ। सामुदायबाट लिएको

हुन्। याकहरूको कमीले जैविक विविधतामा नकारात्मक प्रभाव पार्नुका साथै तबिबती धामी र याक गोठालाहरूको परम्परागत जीवन प्रणालीलाई संकटमा पार्छ। यसका साथै, घट्दो याकको संख्याले याकको ऊन उत्पादन र परम्परागत तानमा महिलाहरूले बुन्ने तबिबती-नुब्री हस्तकला जस्ता सांस्कृतिक अभ्यासहरूलाई समेत जोखिममा पारेको छ।

स्थानीय समुदायहरूले तापक्रम परिवर्तनमा अनुकूल हुने कृषि र खाद्य उत्पादन प्रणाली सुधारने प्रयास गरे पनि प्रत्यक्ष रूपमा अपुग छन्। यसको परिणामस्वरूप, समुदायहरूको खाद्य सुरक्षा अस्तव्यस्त अवस्थामा पुगेको छ। जलवायु परिवर्तनले दुरगम हिमाली समुदायले सामना गरिरहेका चुनौतीहरूलाई तीव्र बनाएको छ, र महिलाहरूलाई असमान रूपमा यसले असर परेको छ।

जानकारी र अवलोकनका आधारमा, टेम्गर च्यारिटी नेपाल (टीसीएन)ले गत दुई दशकमा सामागाउँ र साम्दोका करिब ६० प्रतिशत वन क्षेत्र हराएको अनुमान गरेको छ।

वन वनाशको तीव्र गतिसँगै, जङ्गली जनावरहरू खाना खोज्न वनक्षेत्रबाट बाहिर आउन थालेका छन्। उदाहरणका लागि, हिमालय क्षेत्रका हिम चितुवा र अन्य शिकारी जनावरहरूले याक जस्ता घरेलु जनावरलाई सकिर बनाउन थालेका छन्। उत्तरी नेपालको डोल्पा जिल्लामा, शिकारी जनावरहरूको पेटमा फेला परेको मासुमा ४० प्रतिशतभन्दा बढी घरेलु जनावरको मासु रहेको पाइयो। यसले मानव र वन्यजन्तु बीचको द्वन्द्वलाई बढावा दिन्छ, जसका कारण हिम चितुवाप्रतिको प्रतिशोधपूर्ण व्यवहारले उनीहरूको घट्दो जनसंख्यालाई झन् खतरामा पार्छ। यसले परम्परागत कृषि-गोठालो जीवनयापनको ह्रासलाई तीव्र बनाउँछ। गोठालाहरू आफ्नो गाईबस्तु बेच्न बाध्य हुन्छन्। धेरै गोठालाहरू पर्यटन जस्ता कम परशिरम लाग्ने जीविकोपार्जनलाई प्राथमिकता दिने थालेका छन्। चरनको कमीले जीविकोपार्जनमा मात्र असर नगरी समग्र जलवायुमै प्रभाव पार्छ। चरनले घाँसको जरा उखेल्दैन जसले यस क्षेत्रका गहरी जरावाला घाँसे मैदानहरू नरिमाण गर्न योगदान पुर्याउँछ, जसमा धेरै मात्रामा कार्बन भण्डारण हुन्छ।

यसका साथै, उच्च हिमाली पर्यटकीय क्षेत्रमा व्यापक रूपमा देखिएको समस्या भनेको छाडा कुकुरहरूको बढ्दो उपस्थिति हो। यो समस्या मुख्यतः पर्यटकहरूले पदमार्गमा कुकुरहरूलाई खाना खुवाउँदा उत्पन्न भएको हो। कुकुरहरू खाना खोज्दै उच्च हिमाली गाउँतिर गएका कारण तनीहरू जङ्गली भई घरेलु जनावरहरू र कहिलेकाहीँ स्थानीय बासिन्दा तथा पर्यटकहरूलाई समेत आक्रमण गर्छन्।

स्थानीय प्रतिक्रिया

“टेरगर च्यारटि नेपालको काम समुदायमा आधारति छ। यसले परम्परागत नुबरी र तबिबती आदिविासी ज्ञान, जीवनयापन, र संस्कृतलाई नवप्रवर्तनात्मक प्रकृतमैत्री समाधानहरूसंगै मलिएर लाने समग्र दृष्टिकोणलाई प्रवर्द्धन गर्दछ। उदाहरणका लागि, जलवायुमैत्री हरतिगृहहरू (Bioclimatic Greenhouse) परम्परागत स्थानीय घरहरूमा जमनि, याकको गोबर, र पराल प्रयोग गरेर गरिने इन्सुलेसनलाई प्राथमिकता दैँदै सौर्य प्रवधिको प्रयोग गरी नरिमाण गरएका छन्। हामी हाम्रो आवश्यकता र समुदायका चुनौतीहरूलाई पुरानो ज्ञान र नयाँ प्रवधिभारफत समाधान दिने प्रयास गर्दछौं।”

— जग्मे लामा, बोर्ड सदस्य, टेरगर च्यारटि नेपाल

जलवायु-मैत्री कृषिभारफत दगिो जविकिोपारजन नरिमाण

हिमालयका ग्रामीण गाउँहरूले सामना गरिरहेका चुनौतीहरूको प्रतिक्रिया स्वरूप, टेरगर च्यारटि नेपाल (टीसीएन) ले जलवायु-मैत्री कृषिलाई जैव-जलवायुमैत्री हरतिगृहहरू (bioclimatic greenhouses) भारफत प्रवर्द्धन गरेको छ। यो परियोजना धेरै दगिो विकास लक्ष्य (SDGs) सँग मेल खान्छ र दगिो विकासका आर्थिक, सामाजिक, र वातावरणीय तीनवटै पक्षलाई आत्मसाथ गर्दछ।

परिक्षण परियोजना सामागाउँका सबैभन्दा संवेदनशील परिवारहरू वशिष गरी एकल वा वधिव महिलाहरूलाई लक्षति गर्दै १५ हरतिगृहहरू नरिमाणमा केन्द्रति थयिो। टीसीएन ले स्थानयि सामगरी प्रयोग गरी र आदिविासी परम्परागत पारस्थितिकीय ज्ञान (TEK) समावेश गरेर नरिमाण र प्रयोगको योजना रणनीतिबनायो। यी संरचनाहरूमा ४५ सेन्टिमिटर बाक्लो परम्परागत भूकम्प-प्रतिरिधी ढुंगा पर्खालहरू छन्, जसलाई माटो, याकको गोबर, र परालले इन्सुलेट गरिएको छ। घरको छत double-layered polycarbonate (एक प्रकारको तत्व)बाट बनेका छन्। जसले हरतिगृहभतिर तातो कायम

राख्न अधिकतम योगदान पुर्‍याउँछन्, भने रणनीतिक रूपमा राखएका ढोका र झ्यालहरूले हावा चलाउन सहयोग पुर्‍याउँछन्। सुरुवाती १५ हरतिगृहहरूको सफलताले २०२२ मा ४७ अतिरिक्त (सामागाउँमा ३२ र साम्दोमा १५) संरचनाहरू नरिमाण गर्न उत्प्रेरति गर्थो जुन अझ सुधारएको डिजाइन, लागत प्रभावकारी, र टिकाउ थिए।

समुदायका सदस्यहरूले हरतिगृहको उपयोग गर्दै गाउँमा पहिले उपलब्ध नभएका र तलको उपत्यका वा काठमाडौँबाट महँगो मूल्यमा ल्याउनुपर्ने तरकारीहरूको खेती गर्न थालेका छन्। गोलभेडा, जुकीनी, काकरो, फरसी, बोक चोई, बोडी, सलाद, रायो, नेपाली पालुंगो (साग), बन्दाकोभी, काउली, ब्रोक्ली, र खुरसानी जस्ता तरकारी गाउँमै उत्पादन हुन थाल्यो। हरतिगृहहरूले पहिले कल्पना पनगिरन नसकने वर्षभरि खेती गर्न सक्ने सम्भावना प्रदान गरे। सामागाउँ र साम्दोका कृषकहरूले वर्षभरि नै तरकारी उत्पादन गर्न थालेका छन्।

दगिो र जलवायुमैत्री जमनि व्यवस्थापनलाई लक्षति अरको प्रयास सामागाउँ र साम्दोका ७,४५१ हेक्टर जमनिमा फैलिएको छ। जमनि व्यवस्थापन अभ्यासहरूमा जलवायु-प्रतरोधी कृषिबालीहरूको प्रयोग, परमाकल्चर र कृषि-विन समावेश छन्। यी अभ्यासहरूले जलवायु सहनशीलता बढाउन र पोषण विविधता प्रदान गर्न महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्छन्।

हरतिगृह र जमनि व्यवस्थापन परियोजनाहरूको प्रभाव खादय र पोषण सुरक्षामा उल्लेखनीय देखिएको छ। विशेष गरी महिलाहरू, वृद्धहरू र पाँच वर्षभन्दा मुनिका बालबालिकाहरूमा यो प्रभाव देखिन्छ। लाभार्थीहरूले तल्लो उपत्यकाबाट तरकारी ल्याउन लाग्ने ढुवानी खर्चमा उल्लेखनीय

कमी अनुभव गरे, जसले परिवारको वार्षिक औसत आय अमेरिकी डलर ८३० रहेको अवस्थामा प्रत्येक घरपरिवारले वार्षिक रु ३,१५० देखि रु ३,६०० (अमेरिकी डलर २४ देखि २७) सम्म बचत गर्नसके। समुदायमा प्रत्येक लाभ बाहेक, जमनि व्यवस्थापन परियोजनाले ७,४५१ हेक्टर कृषिजमनिलाई दगिो व्यवस्थापन अभ्यासमार्फत संरक्षण गर्दछ। विशेष गरी जङ्गली गुलाफको फल (हपि) को दगिो सङ्कलन र वृक्षारोपणमार्फत यो संरक्षण सम्भव भएको छ। यो समग्र अभ्यास जलवायु र जीवनयापनका चुनौतीहरूको सामना गर्न समुदायको र दगिो विकासका लागि एउटा रूपान्तरणकारी मोडेल हो।

जलवायुमैत्री कृषिमार्फत दगिो र प्रतरोधात्मक जीविकोपार्जन निर्माणका मुख्य प्रभावहरू

- टे्रगर च्यारटि नेपाल (टीसीएन) ले ७,४५१ हेक्टर जमनिलाई दगिो व्यवस्थापन मार्फत संरक्षण गरेको छ।
- हरतिगृह परियोजनाले सामागाउँमा १५ हरतिगृह निर्माण गर्न सहयोग गर्‍यो।
- २०२२ मा थप ४७ हरतिगृहहरू निर्माण गरिएका थिए, जसमध्ये सामागाउँमा ३२ र साम्दोमा १५ छन्।
- तरकारी आयात गर्नुपर्दा आउने खर्च बचत गरी स्थानीय बासिन्दाहरूले प्रत घरपरिवार वार्षिक रु ३,१५० देखि ३,६०० (अमेरिकी डलर २४ देखि २७) बचत गर्न सफल भए।

रोसा म्याक्रोफिला (*Rosa Macrophylla*) प्रकृतमैत्री मूल्य शृंखला सुरु गर्दै

रोसा म्याक्रोफिला परियोजनाले रोसा म्याक्रोफिला एक प्रकारको गुलाफको फल- रोज हपि (Rose Hip) को लागि मूल्य शृंखला स्थापना गर्‍यो। यो विशेष कृषि उत्पादन हो जसमा उच्च मात्रा भटिमिन ए, सी र एण्टीअक्सिडन्ट्स हुन्छ। रोसा म्याक्रोफिलालाई परम्परागत रूपमा तबिबती चिकित्सकहरूले सर्दीबाट जोगनि, रक्तचाप घटाउन र क्यान्सरको रोकथामका लागि हर्बल चियाको रूपमा प्रयोग गर्दछन्। यो परियोजनाले सामागाउँका स्थानिय महिलाहरूलाई जङ्गली गुलाफको फल सङ्कलन, सफा गर्ने, र सोलार ड्रायरमा सुकाउने काममा सहयोग गर्छ। यसका साथै गुलाफका नयाँ बरिवाहरु बढिबाट उमार्न सहयोग गर्छ। गुलाफका फलहरू समुदायका सदस्यहरूले सङ्कलन गरी सफा गर्छन्। टीसीएन का सहयोगी कर्मचारीहरू साझेदार अनुदानबाट खरिद गरिएको दुईवटा सोलार ड्रायर प्रयोग गर्न उनीहरूलाई मदद गर्छन्। मौसम अनुकूल भएमा आँगनमा टारपोलनिमा पनिसुकाउन सकिन्छ।

साझेदार चिया कम्पनीसँगको सहकार्यमा, गुलाफको फल क्यानडामा पठाइन्छ जहाँ यसलाई महँगो चियामा रूपान्तरण गरिन्छ। यस परियोजनाले अत्यधिक सङ्कलनलाई रोक्न दगिो दृष्टिकोण अपनाउँछ। उदाहरणका

लागि, तेस्रो वर्षमा, समुदायले जङ्गली गुलाफको फलको सङ्कलनको सीमा प्रत घरपरिवार १० किलो निर्धारण गरेको थियो। यो परियोजनाले कृषिबाली विविधीकरणलाई पन प्रोत्साहन गर्दछ। समुदायलाई करेसा र घुर्यानमा गुलाबका बरिवा लगाउने प्रोत्साहन दिएको छ, साथै जैविक विविधता प्रवर्द्धन गर्ने अन्य विविधि बाली, औषधीय जडीबुटी र रैथाने बरिवाहरू पन प्रवर्द्धन गर्दछ। त्यसैगरी, ठुलो परमाणिको उत्पादनबाट जोगनि र यसलाई विशेष राख्न चियाको स्वाद प्रत्येक वर्ष परिवर्तन गरिन्छ।

रोसा म्याक्रोफिला आपूर्ति शृंखलाको स्थापनाले पहिलो वर्षमा प्रत व्यक्ति अमेरिकी डलर १४५ देखि २०७ सम्मको आय सृजना गर्‍यो, जुन अत्यावश्यक खाद्यान्न कनिन, औषधि उपचार गर्न र यातायातमा खर्च गर्न महत्त्वपूर्ण भयो। दोस्रो वर्षमा, सम्पूर्ण समुदायले गुलाफको फल सङ्कलनमा सहभागिता जनायो, जसको परिणामस्वरूप समुदायमा अमेरिकी डलर २१,१८२ प्रवाह भएको थियो। यो प्रत्येक घरपरिवारको लागि अमेरिकी डलर १३२ बराबर थियो। यस समावेशी समुदाय मोडेलले १६० घरपरिवारका ४३० व्यक्तिहरूलाई लाभ पुर्यायो।

रोसा म्याक्रोफिला परियोजनाले महिलाहरूको लागि स्वस्थ र दगिो

जीवनयापनको समर्थन गर्दै लैगिक असमानता घटाउन महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्दछ। परियोजनामा संलग्न महिलाहरूले आफ्नो आम्दानी बढेको, सीप विकास भएको, र सामाजिक पूँजीमा वृद्धि पाएको अनुभव गरेका छन् जसले उनीहरूको सशक्तिकरणमा योगदान पुर्याएको छ। गुलाफको फलको मूल्य

शर्खलाले जलवायु प्रभाव न्यूनीकरण समाधानमा पनि योगदान पुर्याउँछ। जमनिमा रोसा म्याक्रोफलाक बरिवा रोप्दा कार्बनको भण्डारण बढाउँछ र माटोलाई पनि स्वस्थ बनाउँछ।

रोसा म्याक्रोफला प्रकृतमैत्री मूल्य शर्खला सञ्चालनका मुख्य प्रभावहरू

- महिलाहरूले गुलाफको फलको बिक्रीबाट प्रत्येक घरपरिवारमा वार्षिक अमेरिकी डलर १४५ देखि २०७ सम्म आम्दानी गर्छन्।
- सामागाउँले २०२१ मा यस परियोजनाबाट अमेरिकी डलर २१,१८२ आम्दानी गर्‍यो।
- गुलाफको फलको मूल्य शर्खलाबाट १६० घरपरिवारका ४३० व्यक्तिहरूलाई लाभ भयो।

सामुदायिक वन र कृषी वनको विकास

टेरगर च्यारटि नेपाल (टीसीएन) ले आफ्नो नयाँ जलवायु संगठन हिमालयन इन्भाइन्समेन्ट एण्ड लाइफ प्रोटेक्शन (H.E.L.P.) अन्तर्गत साम्दोमा एक रूपान्तरणकारी समुदाय वन पुनःरोपण परियोजना सुरु गरेको छ, जसको उद्देश्य समुदायको वन व्यवस्थापन मार्फत भूकष्य रोकनु र माटोमा कार्बनको मात्रा बढाउनु हो। साम्दोको सामुदायिक वन परियोजनाको केन्द्रमा सामुदायिक वन उपभोक्ता समिति (CFUG) छन्। यो सहकार्यात्मक टोलीमा नौ जना स्थानीय समुदायका सदस्यहरू समावेश छन्, जसले जमिनको उपयोग र व्यवस्थापनका निर्णयहरू लिनछन् र वन पुनःरोपण तथा जमिनको व्यवस्थापनमा सक्रियरूपमा सहभागी हुन्छन्। सामुदायिक वन उपभोक्ता समिति (CFUG) मोडेल नेपालमा एक व्यापक वन व्यवस्थापन प्रणाली हो, जसले २५ वर्षदेखि देशको वन आवरणलाई २३ प्रतिशतबाट ४७ प्रतिशतसम्म पुनःरोपण गर्न मद्दत पुर्याएको छ।

यस परियोजनाले साम्दोको सामुदायिक जमनिमा अवस्थित एक रुख नर्सरीको निर्माणमा सहयोग पुर्याएको छ, जुन अहिले २,००० परीक्षण रुखहरू हेरचाह गर्ने केन्द्रको रूपमा काम गर्दैछ। यस नर्सरीमा हिमालयन पपलर (Populus Ciliata), बल्ल्याक जुनीपर (Juniperus Indica), हिमालयन जुनीपर (Juniperus Recurva), हिमालयन बरिच (Betula Utilis), र गोट वलिलो (Salix Caprea) जस्ता प्रजातिहरू समावेश छन्। यी रुखहरू २०२५ मा स्थानान्तरण गरिन्छन्, जसले २०२६ सम्म २० हेक्टरमा २५,००० रुख रोप्ने समग्र लक्ष्यमा योगदान पुर्याउनेछ। संगठनले २५,००० बरिवाका बेरना उमारन सक्षम नर्सरीहरू निर्माण गरेको छ।

यस वन पुनःरोपण परियोजनाको दायरा अन्तर्गत (टीसीएन) ले नेपाली ड्रोन् स्टार्ट-अपसँगको सहकार्यमा ड्रोन् मार्फत वन पुनःरोपणलाई अगाडि बढाउँदैछ। संगठनले स्थानिक 'बडिको बम' को परीक्षण गर्दैछ, जसले

ड्रोन्बाट खसाल्दा स्थानिक बीउहरूको सफल मशिरण (जसमा रुखहरू र औषधीय जडीबुटीहरू समावेश छन्) उब्जाउने छ। अनुसन्धान र परीक्षण उडानहरू हाल सामागाउँमा सञ्चालन भइरहेका छन्। टीसीएनले आशा गर्छ कि एक सफल मुद्दा अध्ययनले (Case study) यस प्रवर्धिलाई हिमालयका उच्च पहाड र हिन्दु-कुश क्षेत्रको फराकिलो क्षेत्रहरूमा रुख रोप्नका लागि प्रयोग गर्न सम्भाव्य बनाउनेछ।

टीसीएन को सामुदायिक वन परियोजनाले २०२४ मा सामागाउँ र साम्दोमा दुई वन्यजन्तु क्यामरा ट्र्यापहरु र दूरवर्ती (flying remote) सेन्सिङ ड्रोन्हरू स्थापना गरी मनास्लु संरक्षण क्षेत्रमा वन्यजन्तुहरूको अनुगमन र रेकर्डिङलाई अगाडि बढाउनेछ जुन मनास्लु संरक्षण क्षेत्र परियोजना (MCAP) सँगको साझेदारीमा गरिन्छ। यसका साथै, मनास्लु ट्रेकिङ मार्गमा जङ्गली कुकुरहरूको जनसंख्या नियमन गर्नको लागि २०२४ मा स्थापना गरी मनास्लु संरक्षण क्षेत्रमा वन्यजन्तुहरूको अनुगमन र रेकर्डिङलाई अगाडि बढाउनेछ जुन मनास्लु MCAP सँगको सहकार्यमा आयोजना गरिने पशु चिकित्सा शिविरले स्थानिय वनस्पति र जनावरहरूको सुरक्षा पनि बढाउने छ। थप, पुनःनवीकरणीय ऊर्जाको प्रवर्धन गरी वदियुति प्रबधिमार्फत खाना पकाउन र तताउन लगाउने एउटा पाइलट उप-परियोजनाको अहिले मूल्याङ्कन भइरहेको छ जसले दाउराको लागि गरिने अन्धाधुन्ध वन फडानी घटाउने उद्देश्य राख्छ।

परियोजनाले २०२३ मा कृषीवन सम्बन्धी घटक (component) पनि सुरु गर्‍यो जसमा आयआर्जन गराउने स्थानिय रुखहरू र कृषि उत्पादनहरू जस्तै रोग-प्रतिरोधी र जलवायु-प्रतिरोधीतात्मक आलुहरू (जसले आलुको उत्पादन र आलु जिवित रहन हुने गम्भीर चुनौतीहरूको सामना गर्न मद्दत पुर्याउँछ) लाई समाहित गरिएको छ। स्थानिय रुखहरू र बोटवडिवाका

प्रजातहिरूँग जलवायु-प्रतरीधातमक आलुखेती मसिएर टीसीएन ले समुदायहरूलाई महत्त्वपूर्ण खादय श्रृंखलाहरू पुनःस्थापित गर्दै स्वस्थ जलवायु समर्थनमा मददत गर्ने उद्देश्य राखेको छ। दगिी र एकीकृत जमनि-प्रयोग गर्ने उद्देश्य अनुसार सात जना समुदायका सदस्यहरूले आलु बालीका खेतहरूमा हमिलयन पपलर, मटर, र औषधीय जडीबुटीहरू रोपे। यो पाइलट परियोजनाले समुदायबाट उपलब्ध गराइएको परीक्षण खेत पनी स्थापना गरेको छ। यदाि सफल भएमा परियोजनाले सामागाउँ र साम्दोका ७.५ हेक्टरमा अवस्थिति १७३ घरपरिवार र ५६३ समुदायका सदस्यहरूलाई समेट्नेछ।

टीसीएन का सामुदायिक वन पहलकदमीहरूले दगिी, सामुदायमा आधारति वन र भूदृश्य व्यवस्थापनको लागि जनचेतना बढाउनमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेका छन्। परम्परागत तबिबती गाउँहरू साम्दो र सामागाउँले बढ्दो वातावरणीय संरक्षण र जलवायु परिवर्तन न्यूनीकरणमा अत्यधिक खुलापन देखाएका छन्। सामागाउँका गाउँ समितिहरू र साम्दोको सामुदायिक वन उपभोक्ता समिति (CFUG) ले प्रत्येक घरपरिवारले काट्न मलिने काठको मात्रामा सीमा नरिधारण गर्न, जीवति रुखहरू वा हाँगाहरूलाई काठ वा इन्धनको लागि काट्नमा प्रतबिन्ध लगाउन, र वदियुतीय काठ काट्ने मेसनिहरूको प्रयोगमा रोक लगाउने नरिणय गरेका छन्।

सामुदायिक वन र कृषीवन वकिसका मुख्य प्रभावहरू

- वन पुनःरोपण कार्यक्रमले २०२६ सम्म २० हेक्टरमा २०,००० रुखहरू रोपने लक्ष्य राखेको छ।
- टीसीएनले २५,००० बरिवाका बेरना उमार्न सक्षम नर्सरी नरिमाण गरेको छ।
- कृषीवन परियोजनाको पाइलट चरणमा सात जना समुदाय सदस्यहरूले आलुका खेतहरूमा वविधिता ल्याएका छन् र एउटा परीक्षण खेत स्थापना गरिएको छ।
- सामुदायिक वन उपभोक्ता समिति (CFUG) को नरिमाण नौ जना स्थानीय समुदाय सदस्यहरू सहति गरिएको छ।
- २०२४ मा २ वटा क्यामरा ट्रयापहरु स्थापना गर्न योजना बनाइएको छ।

साक्षरता र व्यवसायिक तालमिमार्फत महिलाहरूलाई सहयोग

संगठनात्मक रूपमा महिलाहरू टीसीएनको स्टाफ र बोर्डको आधाभन्दा बढी सदस्य हुन् र यसको परियोजनाहरूमा सहभागी सदस्य र नेतृत्वमा रहेकामध्ये अधिकांश महिला हुन्। यसरी महिलाहरूले टीसीएनको उद्देश्यको प्रभावकारितामा महत्त्वपूर्ण योगदान पुर्याउँछन्, साथै संगठन र यसको नेतृत्वमा रहेकालाई समागाउँ र सम्दोका महिलाहरूले भोग्ने चुनौतीहरूको गहरी बुझाइ कायम राख्न मददत गर्छन्। यो लैङ्गिक रूपमा समावेशी दृष्टिकोणले महिला समुदाय सदस्यहरूको आधारभूत आकांक्षाहरू जस्तै शकिषा, स्वास्थ्य, आर्थिक सशक्तिकरण, इज्जत, सम्मान, मलिनसार पारिवारिक सम्बन्ध, र तनीहरूको सन्तान र परिवारलाई सहयोग पुर्याउने उपायहरूलाई सम्बोधन गर्छ।

२०१९ मा टीसीएन र गैर-सरकारी संगठन (गैसस) 'डेज फर गर्ल्स नेपाल' ले सामागाउँमा १० महिलाहरू र १० पुरुष नेताहरूको लागि दुई-दिने कार्यशाला आयोजना गरेको थियो जुन महिलाहरूको स्वास्थ्य, सरसफाइ, र नेतृत्वमा केन्द्रति थियो। यो कार्यशालाले टीसीएनको महनिवारी स्वास्थ्य व्यवस्थापन (MHM) कार्यक्रमको आधारको रूपमा काम गर्थ्यो, जनचेतना बढाउदै पुनः प्रयोग गर्न मलिने कपडा स्यानटिरी प्याडहरूको स्थानीय

उत्पादन परियोजना सुरु गर्थ्यो।

२०२० मा टीसीएनले परिचायत्मक साक्षरता, गणति, पोषण, र व्यवसायिक तालमि कक्षाहरू थप्यो जसले महनिवारी स्वास्थ्य व्यवस्थापन (MHM) पहललाई महिलाहरूको क्षमता नरिमाणको एक समग्र कार्यक्रमको रूपमा वकिस गर्न मददत पुर्यायो। यसले आय सृजना गर्ने गतिविधिहरू जस्तै पुनः प्रयोग गर्न मलिने कपडा स्यानटिरी प्याड, याकको पनीर, र याकको ऊन उत्पादन, ब्यापार र यी मूल्य श्रृंखलाहरूको (Value chain) व्यावसायिकीकरण सम्बन्धी तालमि पनी प्रदान गर्दछ। २०२० देखि २०२३ सम्म २५ महिलाहरू तालमि कार्यक्रमका कक्षामा नयिमति रूपमा सहभागी भए। धेरैजसो महिलाहरूले सानो व्यवसायहरू स्थापना समेत गरे जसमा २०२३ को प्रवतारोहण सजिनका लागि सिञ्चालन हुने रेस्टुरेन्टहरू, गेस्टहाउसहरू, र लेखापरीक्षण व्यवसायहरू समावेश छन्।

२०२३ मा सामागाउँ समुदायको महिला समूह, आमा समूह, र महिला बौद्ध समूह, धर्म ज्ञानसँगको सहकार्यमा टीसीएन ले सामागाउँमा महिला समुदाय गृह नरिमाण गर्थ्यो जसले महिलाहरूको कार्यक्रमका कक्षाहरूको

आयोजना गर्न, महिलाहरूलाई आफ्नो हस्तकला, कृषि उत्पादन र रोज हपि चिया बेच्न, तथा अन्य सबै प्रकारका महिला भेला र गतिविधिहरू (बौद्ध कक्षाहरू, धार्मिक अनुष्ठानहरू, सामुदायिक बैठकहरू, र सामाजिक सभा) गर्नको लागि लागि स्थान उपलब्ध गराउँछ। २०२४ मा प्रसिद्ध विश्वविद्यालय नेपाल अकाडेमी फर टुरजिम एन्ड होटल म्यानेजमेन्ट

(NATHM) सँगको साझेदारीमा व्यावसायिक तालिमिको आवश्यकता लाई सम्बोधन गर्न सामागाउँ र साम्दोका ३० महिला गेस्टहाउस मालिकाहरूले १५ दिनको सानो लज तालिममा भाग लिए, जहाँ उनीहरूले आतिथ्य सेवा, खाना पकाउने, खानपान, बेकडि, कफी बारसिटा, हाउसकपिडि, आधारभूत लेखा, र रसिप्शन सम्बन्धी सीपहरू सिके।

साक्षरता र व्यवसायिक तालिममार्फत महिलाहरूलाई सहयोग गर्दाका प्रमुख प्रभावहरू

- टीसीएनको कर्मचारी, बोर्ड, र सदस्यहरूमा ५० प्रतिशत भन्दा बढी महिलाहरू छन्।
- टीसीएनले महिलाहरूको स्वास्थ्यबारे २० सामुदायिक सदस्यहरूको लागि दुई-दिन कार्यशाला आयोजना गर्‍यो।
- टीसीएनको महिलाहरूको कार्यक्रमले २०२० देखि २०२३ सम्म २५ महिलाहरूलाई साक्षरतासम्बन्धी, गणित, पोषण, र व्यवसायिक कक्षाहरूमा सहभागी गरायो।
- टीसीएनले महिलाहरूका कक्षा र भेला आयोजना गर्नको लागि सामुदायिक गृह निर्माण गर्‍यो।

इक्वेटर पुरस्कार प्राप्त गर्नुले देखाउँछ कएिक सानो समर्पति स्थानीय समूहले एक दुर्गम पर्वतीय समुदायको जीवनमा परिवर्तन ल्याउन सक्छ। यो उच्च हिमालयमा विश्वका अन्य स्थानहरूको तुलनामा २.५ गुणा छट्टो भइरहेको जलवायु परिवर्तनको सन्देश फैलाउने एक तरीका पनहो।”

— छरिङ याङजोम, कार्यक्रम प्रबन्धक, टेस्गर च्यारटी नेपाल

नीतगित प्रभावहरू

“जलवायु परिवर्तन उच्च हिमालय र तबिबती पठारमा संसारका अरु भागहरूको तुलनामा २.५ गुणा छिटो भइरहेको छ, जसले हिमनदीको पानीमा जविकोयापनका लागी आश्रति १.८ अरब मानसिहरूको जीवनलाई खतरा पुर्याउँछ। जलवायु विपद् बाट बच्नका लागि हामीलाई प्रकृतमा आधारित समाधानहरूको ठूलो स्तरमा प्रवर्धन तथा विश्व नेताहरूबाट साहसिक कार्य र प्रतबिद्धताहरूको आवश्यकता छ।”

— पासाङ नोर्बु लामा, कार्यक्रम प्रबन्धक, टेग्गर च्यारटी नेपाल

राष्ट्रिय स्तरमा नीतगित प्रभावहरू

टेग्गर च्यारटी नेपाल (टीसीएन) को कामले दगिो विकासका लागि परम्परागत पारिस्थितिकि ज्ञान (TEK) र स्थानिय अनुकूलित अभ्यासहरूको महत्वलाई उजागर गर्दछ। टीसीएनले समुदायका सदस्यहरूलाई प्रभावकारी मूल्य शृंखलाहरूमा संलग्न गराउँछ, तालिम र शक्ति, स्वास्थ्य र कल्याणकारी पहलहरू प्रदान गर्दछ जसले स्थानिय मूल्यमान्यताहरूलाई संरक्षण गर्नुका साथै परम्पराहरूलाई सशक्त बनाउँछ। यी उदाहरणहरूले क्षेत्रीय र नीति-स्तरको कामलाई प्रभाव पार्दछन्, जसले नेपाली उच्च हिमाली समुदायहरूको समर्थनका लागि आवश्यक कार्यहरूलाई सहयोग पुर्याउँछन्।

टीसीएन को क्षेत्रीय र राष्ट्रिय नीतमा प्रभाव हिमालयन इन्भाइरनमेन्ट एण्ड लाइफ प्रोटेक्शन (H.E.L.P.) नामक पहल स्थापनासँगै बढेको छ, जुन व्यापक हिमालयन सन्दर्भमा जलवायु परिवर्तनमा केन्द्रित छ। अन्तर्राष्ट्रिय वन अनुसन्धान र विश्व कृषि केन्द्र (CIFOR-ICRAF) सँगको यसको सम्बन्धले यस प्रभावलाई देखाउँछ। H.E.L.P. र CIFOR-ICRAF ले संयुक्त रूपमा टीसीएनको सामागाउँ कृषि (एगरोफरेस्ट्री) पाइलट परियोजना को केस अध्ययन तयार गरे, जसले राष्ट्रिय कृषि नीति २०१९ लाई प्रभावित गर्‍यो। यस्ता अनुसन्धान पत्रहरूले टीसीएनको साम्दो

र सामागाउँ परियोजनाका परिणाम र पत्ता लगाइएका तथ्यहरूबाट लाभ उठाइ उच्च हिमाली समुदायहरूको लागि विशिष्ट कृषि नीतिहरू र असल अभ्यासहरू प्रवर्धनको लागि सहयोग गर्दछ। ३००० मटरभन्दा माथिका कृषि केन्द्रको अनुसन्धानमा जुन कमी छ, त्यसमा यी अनुसन्धान पत्रहरू महत्वपूर्ण योगदान हुन्।

२०२३ को डिसेम्बरको शुरुमा H.E.L.P. को कार्यक्रम टोली सामागाउँ गाउँबाट, जुन उच्च हिमालमा स्थित छ, दुबईको [मरुभूमि भएको संयुक्त राष्ट्रसंघीय जलवायु परिवर्तन फ्रेमवर्क कन्सभेन्सन](#) (UNFCCC) कन्फरेन्स अफ द पार्टिज (COP 28) मा सहभागी हुन गयो। H.E.L.P. का निर्देशकले “नेपालमा दगिो विकासको लागि निवीनताको प्रयोग” विषयमा प्रस्तुति दिनुभयो र H.E.L.P. का कार्यक्रम प्रबन्धकहरूले “कृषि र भुमि उपयोगका लागि नजिी क्षेत्रको संलग्नतामा समावेशी जलवायु कार्यहरूको वृद्धि” र “प्रकृति र जलवायुका लागि अधिकारमा आधारित, तलदेखि माथी र सहकार्यात्मक समाधानहरू विषयमा बोलनुभयो। उहाँहरूको सहभागिताले उच्च हिमाली समुदायहरू र दुरगम पर्वतीय समुदायहरूको फाइदाको लागि महत्वपूर्ण जानकारी प्रदान गरेको छ।

वशिव्यापी एजेण्डामा योगदान

वशिव्यापी स्तरमा टीसीएनले धेरै महत्त्वपूर्ण बहुपक्षीय समझौताहरूको कार्यान्वयनमा समर्थन पुर्याउँछ, जसमध्ये [जैविक विविधता समझौता](#) (CBD), [संयुक्त राष्ट्रसंघीय जलवायु परिवर्तन फ्रेमवर्क कन्सभेन्सन](#) (UNFCCC), [र दगिो विकासको लागि २०३० एजेण्डा](#) (2030 Agenda) अन्तर्गतको [दगिो विकास लक्ष्यहरू](#) (SDGs) पर्दछन्।

उदाहरणका लागि, महिलाहरूको जीविका सुधारन र दगिो विकासमा संलग्न गराउनका लागि अवसरहरूको प्रवर्धन गर्दै टीसीएनले लैङ्गिक समानता (दगिो विकास लक्ष्य ५), गुणस्तरीय शिक्षा (दगिो विकास लक्ष्य ४), र सभ्य

काम तथा आर्थिक वृद्धि (दगिो विकास लक्ष्य ८) जस्ता लक्ष्यहरूलाई समर्थन पुर्याउँछ। त्यस्तै, टीसीएनका कार्यक्रम र पहलहरूले संरक्षणका लागि रुख रोप्ने र कृषविनमार्फत भुमिमा जीवन सुधार (दगिो विकास लक्ष्य १५) र जलवायु क्रियाकलाप (दगिो विकास लक्ष्य १३) जस्ता लक्ष्यहरूमा योगदान पुर्याउँछन् यसको थुप्रै गतिविधिहरूले स्वस्थ खाना र दगिो मूल्य शृंखलामा पहुँच बढाइ स्थानीय आमदानीमा योगदान पुर्याएका कारण टीसीएनको कामले गरीब उन्मुलन (दगिो विकास लक्ष्य १) र भोकमरी उन्मुलन (दगिो विकास लक्ष्य २) का लक्ष्यहरूलाई पनि समर्थन गर्दछ।

“हामी वशिवास गर्छौं कि टेरगर च्यारटी नेपाल र H.E.L.P जस्ता समुदायमा आधारति संगठनहरू जसले कृषिपारिस्थितिकीय (agroecological) र प्रकृतमा आधारति समाधानहरू कार्यान्वयन गर्दै स्थानीय समुदायहरूलाई जलवायु परिवर्तन र वैश्वीकरणका कारण उत्पन्न चुनौतीहरूको सामना गर्न थप सक्षम बनाउने काम गर्दैछन्, हमिलयमा जलवायु परिवर्तनबारे जनचेतना फैलाउन र यसको आपसी नरिभरता बारे बुझाउन भूमिका खेल्न सक्छन्। सबै घटनाहरू जस्तै जलवायु परिवर्तन र जैविक विविधता घट्नु कारण र प्रभावहरूको जालमा जोडिएको छ: माहुरीहरूको अभावले मानवजातको वनिशतरि डोर्याउन सक्छ, र महासागरीय तापक्रम वृद्धिले स्थलयि जैविक विविधतामा गम्भीर खतरा पुर्याउँछ। यी अन्तरक्रियाहरूलाई बुझ्नु र अहलि भइरहेको वशिल वनिशललाई रोकनको लागि किदम चाल्नु हाम्रो हातमा छ, जुन यदनिरोकएि हाम्रो ग्रहलाई भवष्यका पुस्ताहरूका लागि बिसन् योग्य बनाउन असम्भव हुनेछ।”

— योंगेय मडियूर रनिपोचे, संस्थापक, टेरगर च्यारटी नेपाल

पुनरुत्पादन, वसितारयोग्यता र दगिोपना

पुनरुत्पादन

गाउँका समुदायका सदस्यहरूले टेस्गर च्यारटी नेपाल (टीसीएन)को प्रभाव देखेका छन् र यसका प्रयासहरू वशिष गरी दगिो उत्पादन र हरतिगृह नरिमाणको अनुकरण गर्न थालेका छ। । टीसीएनले आफ्नो वेबसाइट र सामाजिक मिडिया प्लेटफर्महरूमा परियोजना अध्यावधिक गरेर, जानकारी, तस्वीरहरू र भडियिहरू हालेर अरुलाई अनुकरण गर्न प्रोत्साहित गरेको छ। यस क्षेत्रमा दगिो वकिसमा प्रभाव पारेको *Rosa Macrophylla* मूल्य शृंखला र अन्य परियोजनाहरूका बारेमा सबैका लागि खुला स्रोत जानकारी र शकिषाको पहुँच छ। त्यसैगरी, नेपाली समाचार मिडिया र अन्य अन्तरास्ट्रिय अनलाइन ब्लागहरूले टीसीएनको कामका बारेमा पोस्ट गरेका छन्। TEALAVES द्वारा सामागाउँमा खचिएको प्रचार फलिमले दगिो रोज

हपि आपूर्ति शृंखलाहरूको सम्भावनाका लागि उत्प्रेरकको रूपमा काम गरेको छ र समुदायका सदस्यहरूलाई परियोजनामा सामेल हुन उत्साहित गरेको छ। यसै, टीसीएनले २०२३ को इक्वेटर पुरस्कार जतिको घोषणा सँगै परियोजनामा बढ्दो चासो र सहयोग प्राप्त गरेको छ।

हरतिगृहको नरिमाण र उपयोग मापन योग्य भएको छ। उदाहरणका लागि, साम्दो गाउँमा त्यहाँका अगुवाले हरतिगृहको प्रभावबाट प्रेरति भई, बाँकी समुदायमा प्रत्येक घरको लागि २८ वटा हरतिगृह नरिमाण गर्ने योजना बनाइरहेका छन्।

वसितारयोग्यता

टीसीएनले एक नयाँ गैरसरकारी संगठन हिमालयन इन्भाइनमेन्ट एण्ड लाइफ प्रोटेक्शन वा H.E.L.P. स्थापना गरेको छ, जसको उद्देश्य जलवायु प्रतर्स्थितात्मकता नरिमाण गर्नु, कृषि पारस्थितिकी (agroecology) लागू गर्नु, महिला सशक्तिकरण र महिला तथा बालबालिका शकिषा प्रोत्साहन गर्नु, र उच्च हिमाली समुदायहरूमा वातावरणको संरक्षण गर्नु हो। यस वसितृत कार्यक्षेत्रले परियोजनाको क्षेत्रफललाई महत्वपूर्ण रूपमा वसितार गरेको छ। H.E.L.P. को उद्देश्य दाताहरूसँग पहुँच र दृश्यता

बढाउनुका साथै उच्च हिमाली क्षेत्रभरि वातावरणीय संरक्षण र जलवायु परिवर्तन न्युनकिरणका लागि एक व्यापक र समग्र म्यान्डेट लागू गर्नु हो। H.E.L.P. को बोर्डमा सामागाउँ र साम्दो समुदायका सदस्यहरू समावेश छन् जसले संगठनलाई साना हिमाली समुदायहरूको आवश्यकतासँग जोडी रहन मददत पुर्याइ उनीहरूको उद्देश्यको केन्द्रीय आधार र सबै परियोजनाहरूको प्रमुख मार्गदर्शनको रूपमा grassroot प्रभावलाई कायम राख्न मददत पुर्याउँछ।

दगिोपना

टीसीएनद्वारा हालै स्थापना गरीएको H.E.L.P. संगठनले संस्थाको वृद्धि र वसितारलाई देखाउँछ। H.E.L.P. मार्फत नयाँ वित्तीय स्रोतहरू सुरक्षति गरिएको छ जसले टीसीएनका परियोजनाहरूलाई थप दगिो बनाएको

छ। समुदायको स्वामित्व र संलग्नताले पनदगिो वकिस र वृद्धिको सम्भावना देखाउँछ। समुदायका सदस्यहरू र स्थानीय नेता दुवै टीसीएन का गतिविधिहरूलाई अगाडि बढाउँदै र वसितार गर्दै छन्।

भावी योजना

टीसीएन हाल गुलाब फल- रोज हप्पि (Rose Hips) प्रयोग हुने उत्पादनको विविधीकरण गर्ने रणनीतिमा छ। यसको हालसालै स्थापति जलवायु संगठन H.E.L.P. ले पहिल्यै ट्रेकिङ सजिनहरूमा गुलाब फल , स्याउ, र गाजरको जाम बनाएर बेच्न परिक्षण गरेको छ । अहिले गुलाब फलको बीउबाट तेल बनाउने परीक्षण गर्दै छ। टीसीएनले समागाउँमा बच्चाहरूको लागि अंग्रेजी, नेपाली र तबिबती भाषामा प्रारम्भिक साक्षरता कक्षाहरू सुरु गरेको छ। खेलमा आधारित पठन विधि लिएर पारस्थितिकी र जैविक गतिविधिहरू, जस्तै कौरैथाने बीउ रोप्न, बच्चाहरूलाई वातावरणको महत्त्व सिकाउने काम गर्दछ र साक्षरता सुधार गर्न मदद गर्दछ।

यसका साथै, टीसीएले हालै छुम र नुब्री क्षेत्रहरूमा घरेलु र सडक कुकुरको बन्ध्याकरण र खोप क्याम्प सुरु गरेको छ। २०२५ मा, यस परियोजनाको दोस्रो चरणमा जानेछ, जसले ड्रोन्को प्रयोगबाट कुकुर र अन्य जंगली जनावरहरूको पहिचान गर्न र घरेलु जनावरहरूलाई आक्रमण गर्ने समस्या हल गर्न सहयोग गर्नेछ । यो पहिले मनास्लु संरक्षण क्षेत्र मा मानव-जंगली जनावरको टकराव कम गर्नको लागि चार वर्षे परियोजना सँग सम्बन्धित छ । परियोजनाको मुख्य साझेदारी छुम नुब्री नगरपालिका, मनास्लु संरक्षण क्षेत्र परियोजना, गोरखा भेट हस्पिटल र एनमिल नेपाल सँग हुनेछ।

टीसीएनले समागाउँमा नेपाल सरकारद्वारा आधिकारिक रूपमा मान्यता प्राप्त पर्यटन रोहण र ट्रेकिङ गाइड स्कूल खोल्ने प्रयास पनि सुरु गरेको छ। २०२४ को नोभेम्बर महिनामा, नेपाल पर्यटन एकेडेमीसँगको सहकार्यमा दुई पाइलट तालिमहरू संचालन भएका थिए।, यसमा 'École hôtelière de Lausanne (EHL) होस्पिटलिटी बिजनेस स्कूलसँग विनिमय कार्यक्रम (exchange programme) छ। यी दुई कोर्सहरूले समागाउँका २४ विद्यार्थीलाई स्थानीय गाइड र पोर्टर ट्रेकिङ गाइडको व्यवसायबारे बुझ्न गर्न मदद गर्‍यो। सहभागीहरूको प्रदर्शन र परिक्षण कक्षाको उच्च उपस्थिति उत्साहजनक थियो। यदि यसलाई वसितार गरियो भने, यस परियोजनाले इकोटुरजिम आय सृजना गर्न, यस क्षेत्रको दगिी व्यवस्थापनमा सहयोग गर्न र आकर्षक र स्वस्थ जीवनयापनका विकल्पहरूसँग धेरै युवाहरूलाई जोड्न मदद गर्न सक्छ।

साझेदारहरू

- पेमा चोड्रोन् फाउन्डेसन(Pema Chodron Foundation): ट्रेगर च्यारिटी नेपाल (TCN)/H.E.L.P. का महिलाहरूको लागि साक्षरता र व्यवसायिक तालिममा सहयोग गर्छ र बायोक्लमेटिक ग्रीनहाउस, रोसा म्याक्रोफला मूल्य शृंखला परियोजना र अन्य प्रकृतमैत्री मूल्य शृंखला परियोजनाहरूको लागि आर्थिक सहयोग गर्छ ।
- संयुक्त राष्ट्र विकास कार्यक्रम/United Nations Development Programme(UNDP) नेपाल: २०२१ देखि २०२२ सम्म बायोक्लमेटिक ग्रीनहाउस र रोसा म्याक्रोफला मूल्य शृंखला परियोजनामा सहयोग गरेको छ। अहिले पनि टीसीएनका परियोजनाहरूलाई साना अनुदान कार्यक्रममार्फत सहयोग गर्दैछ। विशेष गरी जलवायु प्रतारिध , जलवायु परिवर्तन नविवरण, र आय आर्जनमा केन्द्रित रही प्रकृति आधारित समाधान र दगिी मूल्य शृंखलामा सहयोग पुर्याउछ ।
- करुणा-शेचन(Karuna-Shechen): बायोक्लमेटिक ग्रीनहाउस परियोजना र समागाउँ महिलाहरूको सामुदायिक घरको निर्माणमा सहायता गरेको छ ।
- अहिले पनि जलवायु प्रतारिध , जलवायु परिवर्तन नविवरण, सामुदायिक पुनःरोपण, कृषि, वन, जैविक विविधतामैत्री मूल्य शृंखलाहरू र नवीकरणीय ऊर्जामा परियोजनाहरूलाई सहयोग गर्दैछ।
- नेपाल एग्रोफोरेस्ट्री फाउन्डेसन/Nepal Agroforestry Foundation (NAF): २०२१ देखि २०२३ सम्म सामुदायिक पुनःरोपण र जलवायु परिवर्तन र कृषिवन परियोजनाहरूको लागि प्राविधिक सहयोग प्रदान गरेको छ।
- छुमनुब्री नगरपालिका/Chumnubri Municipality: समागाउँमा महिलाहरूको सामुदायिक घरको निर्माण र २०२४ मा त्सुम र नुब्रीमा घरेलु र सडक कुकुरको नसबन्दी र खोप शिविरको निर्माणमा सहजीकरण गर्दैछ।
- एनीमल नेपाल/Animal Nepal: छुम र नुब्रीमा घरेलु र सडक कुकुरको नसबन्दी र खोप शिविरमा सहयोग गर्छ ।

श्रोत तथा अन्य सामग्री

Butler, S. 'The Himalaya's hidden paradise valleys.' BBC. 2022. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

Childs, G. 'From a Trickle to a Torrent: Education, Migration, and Social Change in a Himalayan Valley of Nepal.' 2019. University of California Press. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

Eriksson, M. et.al. 'The Changing Himalayas: Impact of Climate Change on Water Resources and Livelihoods in the Greater Himalayas.' The International Centre for Integrated Mountain Development (ICIMOD). [PDF]. 2009. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

Government of Nepal Ministry of Forests and Environment. 'Population Assessment of Shey - Phoksundo National Park's Snow Leopard and Prey.' [PDF]. 2023. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

Himalayan Environment and Life Protection (H.E.L.P.). 'About us.' [Website]. n.d. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

International Union for Conservation of Nature (IUCN) Red List of Threatened Species. 'Alpine Musk Deer (*Moschus chrysogaster*).' 2014. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

International Union for Conservation of Nature (IUCN) Red List of Threatened Species. 'Chinese Caterpillar Fungus (*Ophiocordyceps sinensis*).' 2019. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

International Union for Conservation of Nature (IUCN) Red List of Threatened Species. 'Himalayan Tahr (*Hemitragus jemlahicus*).' 2020. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

International Union for Conservation of Nature (IUCN) Red List of Threatened Species. 'Snow Leopard (*Panthera uncia*).' 2016. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

Koirala, P. 'Yarsagumba Fungus: Health Problems in the Himalayan Gold Rush.' *Wilderness & Environmental Medicine*. 2017. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

National Trust for Nature Conservation. 'Manaslu Conservation Area Project (MCAP).' n.d. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

Singh, V. 'TEALEAVES Collaborates with Tergar Charity Nepal: Discover their Inspiring Journey.' TEALEAVES Blog. [Website]. n.d. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

Tealeaves. 'The Unexpected Way these Women are SafeGuarding Samagaun' [Video]. n.d. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

Tergar Charity Nepal. 'About us.' [Website]. n.d. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

United Nations Development Programme (UNDP) Nepal. 'In Nepal's high mountains, greenhouse farming tackles climate crisis.' Medium. 2021. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

World Food Programme (WFP). 'WFP Nepal Country Brief.' [PDF]. 2023. [यहाँ](#) अनलाइन उपलब्ध छ.

आभार

इक्वेटर इनसिएटिभिले टेर्गार च्यारटी नेपालका सबै सदस्यहरू, विशेष गरी मार्गोट क्लाभियर, पासाङ नोर्बु लामा, र त्सेरङि याङ्जोमलाई उनीहरूको अन्तरदृष्टि र समर्थनको लागि कृतज्ञताका साथ स्वीकार गर्दछ। सबै तस्बिरहरू तेर्गार च्यारटी नेपाल (विशेष गरी पासाङ नोर्बु लामा, मार्गोट क्लाभियर, पेमा नुर्बु लामा) को सौजन्य र के तपाईंलाई यतिलामो समय लाग्यो? (WTYSL)। संयुक्त राष्ट्र भूस्थानिक सूचना खण्ड र विकिपिडियाको सौजन्य नक्सा।

सम्पादकहरू

सम्पादकहरू (वर्जिता संस्थाको नाम): [प्रश्नावली अनुसार योगदान गर्ने सम्पादकहरूको सूची]

सम्पादकहरू (इक्वेटर इनसिएटिभि): Alina Klimantovych, Anna Giulia Medri, Veronika Seemann

लेखक

Meredith Beaton

डजाईन

Kimberly Koserowski

स्रोत उद्धरण (Suggested Citation)

United Nations Development Programme (UNDP). 'Tergar Charity Nepal, Nepal.' *Equator Initiative Case Study Series*. 2024. New York, NY.

Equator Initiative
Sustainable Development Cluster
United Nations Development Programme (UNDP)
304 East 45th Street, 15th Floor
New York, NY 10017
www.equatorinitiative.org

UNDP संयुक्त राष्ट्रसंघको प्रमुख संस्था हो जुन गरिबी, असमानता र जलवायु परिवर्तनको अन्याय अन्त्य गर्न संघर्ष गर्दैछ। १७० देशहरूमा रहेका हाम्रा विशेषज्ञ र साझेदारहरूको वसितृत नेटवर्कसँग मिल्दै, हामी राष्ट्रहरूलाई मानसिहरू र पृथ्वीका लागि एकीकृत, दीगो समाधानहरू निर्माण गर्न मद्दत गर्छौं। थप जानकारीका लागि undp.org मा जानुहोस् वा @UNDP मा अनुसरण गर्नुहोस्।

इक्वेटर इनसिएटिभि संयुक्त राष्ट्रसंघ, सरकारहरू, नागरिक समाज, व्यवसायहरू र मूल तहको संगठनलाई एकत्रित गरेर मानसिहरू प्रकृति र दृढ समुदायहरूको लागि स्थानीय दीगो विकास समाधानहरूलाई मान्यता दिने र अगाडि बढाउन काम गर्दैछ।

©२०२४ भूमध्य रेखा पहल
सबै अधिकार सुरक्षित

